

Protestantse Kerkbode

van / voor alle gemeenten van de Protestantse Kerk Nederland in de provincie Groningen.

Voortzetting van de Groninger Kerkbode.

Uitgave: Luinstra Uitgeverij b.v. - Postbus 37 - 9700 AA Groningen.

2 GELOOFSGETUIGE

4 GELOOF ZOEKT VERSTAAN

10 KRIMP - KRAMP -
SPANNING - WAY OUT

11 'LAETARE' - VERHEUG U!

GOD IS NIETTE VANGEN

Reinder Tuitman

Bij het zien van de cover komen allerlei associaties bij je op: mevrouw doet geweldig haar best om God te vangen. Ze gebruikt een net, geeft dat meer kans? Is God bewegend, vliegend, zwevend, zó vang je toch vlinders? Ik zie God niet; zou zij Hem zien? Ze kijkt omhoog... de goede richting? Zelf is ze één en al beweging; betere houding dan vanuit stilstand? Onder haar voeten slechts ongeplaveide grond; zou op 'de gebaande weg' niet beter zijn?

Vervolgens valt de subtitel op: "Onorthodoxe gesprekken"... . O ja, 'orthodox' betekent 'recht in de leer'... Het zal dus hier wel gaan over: 'niet zuiver in de leer'.

Of betekent 'onorthodox' alleen maar: 'niet al te gangbaar', 'niet veel vóórkomend'? Wel, dat laatste zeker niet! De onderwerpen in deze gesprekken worden namelijk juist heel veel aangeroerd, ook vaak zonder dat gelovigen ze hardop uitspreken. Let wel: gelóvigen! Veertien leden (onder wie predikant Jan Offringa) van de Protestantse Gemeente De Voorhof in Kesteren (een geloofsgemeenschap waar muziek in zit, zegt het schutblad...) laten zich er over geloofsvragen uit. Offringa stelt zich in deze rij voor en laat zich door mede-redacteur Evert van Baren (enkele malen kerkenraadsvoorzitter) bevragen; evenals de andere dertien in een heen-en-weer e-mailcorrespondentie.

In al de gesprekken komen dezelfde achtergronden, de zich wijzigende inzichten, het afleggen, wegdoen van ooit aangeleerde 'waarheden' - en de moeite die dit kost(te) - voorbij. En dan gaat het over: 'God', 'Jezus', 'Geest', 'Bijbel', 'Kerk', 'Levenskunst', 'Verstand', 'Vrije wil', 'Kruis', 'Toekomst', 'Wonderen', 'Jeugd', 'Islam', 'Verandering'. Voor kerkbodelezers is het aardig om Jaap Bestebreurtje (van de gedichten in 'Meditatief Moment') tegen te komen. Dat beeld dat zij van hem hebben, zou dat kloppen? Is hij echt zo'n vrome man? Misschien valt daarop op af te dingen...

Of ... hanteren we mogelijk 'vroom' foutief? Wat te denken van zijn reactie naar dominee Offringa: 'In mijn beleving grijpt God niet in in de wereldgeschiedenis'? Of van zijn problemen met de 'almacht' van God? Of: 'hoe persoonlijk is God voor mij?' Jan vraagt aan Jaap: 'Waar vind jij God?' Jaap: 'Als ik in een kinderwagen kijk en zo'n weerloos wezentje zie, dan is er het grote weten van God als de Nabije.' Of: 'In een kerkdienst, waar al die hele en halve gelovigen zingen'. Of: 'God zit in de verhalen over Jezus, over die opstanding. Hoe? Ach, ik weet het niet, het is volgens het evangelie een kwestie van zien, met geloofsogen.'

Bert Greep (1926) noemt zich 'best een vroom jongetje' uit Rotterdam-Charlois, destijds een wijk voor de werkende mens. Hij vindt - het gaat over de Bijbel - dat met de komst van het Nieuwe Testament - 'het geloven in de Ene wel overeind blijft, maar nu op voorwaarde dat je Jezus als God erbij accepteert'. Hij zegt: 'Ik heb Jezus zijn goddelijk jasje uitgetrokken om hem te herkennen als een charismatisch leider, met

als roeping zijn volk opnieuw op het spoor van de Eeuwige te zetten'. Deze 88-jarige 'bekijkt het allemaal graag met wat geloofshumor. Dat mag toch wel?'

Theoloog Offringa benoemt Greeps vragen als wezenlijk en niet onbekend in de theologie. Hij concludeert dat 'Jezus in de tijd na Pasen, zeker in de eerste eeuwen erna, groter en groter werd'. Té groot, zo luidt de klacht die hij vaker hoort ...

De 'mevrouw met het net' is Marion Bosch-Verschuur. Zij groeide óók op in een degelijk kerkelijk gezin: bidden aan tafel, lezen na de maaltijd, lid van de Gereformeerde Jeugd Vereniging (GJV), juf van de kindernevendienst en uiteindelijk kerkelijk werker. 'Haar' hoofdstuk is: 'Geest'. De uitstorting van de Heilige Geest in Jeruzalem betitelt ze als: 'het feest waarop God ons een nieuwe boost geeft, de Geest was er immers al veel eerder? Jan Offringa is nogal achterdochtig bij 'al te veel opgewektheid en enthousiasme dat op den duur geen stand houdt'. Haar reactie: 'Vaak heb je de Geest pas achteraf in de gaten; heeft natuurlijk ook te maken met het krijgen van meer levenservaring.' Offringa: 'God laat zich niet lokaliseren, maak maar een dogma van: 'De Geest waait waarheen zij wil'. Over 'drieënheden' stoeien beiden wat af... 'Een ingewikkelde constructie', vindt Marion.

Wat nut ons dit boek? (zou de catechismus vragen..).

Vooreerst: je merkt dat jij niet de enige bent met al die vragen en twijfels. Zoiets geeft bemoediging. Vervolgens: het is goed ons af te vragen 'waarin wij geloven'. Stellige uitspraken blijken bij bevraging (door anderen) en nadenken (van jezelf) hun stelligheid te verliezen. Deze levensverhalen laten zien dat mensen van alles kwijt (kunnen) raken in hun geloof, daarentegen ook wat hun dierbaar is gebleven, misschien dierbaar is geworden.

Een enkele kanttekening: de gesprekspartners beschikken over 'enige theologische interesse'. De vraag is: wat moeten we met de gemiddelde gelovige (die bestaat natuurlijk helemaal niet...)? Ik vrees dat de interactie tussen theoloog en gemeentelid daar een stuk moeilijker wordt.

Wat is het aardige? De getrokken conclusie aangaande God? Dit zou wat mager zijn. Mij lijkt veel positiever: God is dan wel niet te vangen, maar Hij vangt deze veertien gemeenteleden, twijfelaars, ontkeners, zoekers wél. Ze komen niet buiten te staan. Ik hoop dat ieder die dit boek leest (van harte aanbevolen!) deze conclusie ook zal trekken. Ga maar na bij uzelf, in uw gespreksgroep, bij uw vrienden, kerkelijk of niet-kerkelijk. Zó help je elkaar voort!

Reinder Tuitman (Middelstum) is hoofdredacteur.

GOD IS NIETTE VANGEN
Onorthodoxe gesprekken over veranderend geloof
Jan Offringa / Evert van Baren (red.); 224 pag.
16,50 euro; Uitg.: SKANDALON, Vught;
ISBN 978 94 90708 85 6